

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315219245
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1315219245.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Michaela Králová, členovia senátu JUDr. Ivana Jahnová a JUDr. Nadežda Wallnerová v právnej veci žalobkyne: I. C. Š.A., J.: E. Č.. XX/H, J., proti žalovanému v 1. rade Resselter, s.r.o., so sídlom: Zadunajská č. 27, Bratislava, IČO: 47 586 877, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bránik, s.r.o., so sídlom: K. Marxa č. 10, Levice, IČO: 50 412 132, žalovanému v 2. rade FACTA, s.r.o., so sídlom: Zámocká č. 36, Bratislava, IČO: 46 811 770 a žalovanej v 3.rade: R. C. D., J.: C. XX, Y., zastúpená advokátskou kanceláriou Slávik & Co. s.r.o., so sídlom: Budovateľská č. 3, Prešov, IČO: 47 252 367, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 11C/578/2015-423 zo dňa 4. mája 2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 4. mája 2017, č. k. 11C/578/2015-423, **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaným v 1., v 2. a v 3. rade sa **p r i z n á v** a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 11C/578/2015-423 zo dňa 04.05.2017 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území Nové Mesto a to byt č. 101, na 1. poschodí Vajnorská 98/h v Bratislave, spoluvlastníckeho podielu k nebytovému priestoru a pozemku. Súd prvej inštancie zároveň zaviazal žalobkyňu voči žalovaným v 1., v 2. a v 3. rade na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Žalobkyňa namietala neplatnosť dražby zo dňa 17.06.2015 vykonanej žalovaným v 2.rade na základe návrhu žalovaného v 1.rade. Tvrdila, že znalecký posudok č. 55/2015 vypracovaný Garabášovou doručil žalovaný v 2.rade jej právnomu zástupcovi dňa 28.05.2015, a teda bol jej zaslaný menej, ako 30 dní pred dňom konania dražby, voči čomu vzniesla námietku dňa 03.06.2015. V odpovedi žalovaný v 2.rade uviedol, že zákonnú povinnosť si splnil tak, že znalecký posudok zaslal dňa 16.05.2015 úradnou zásielkou, obsahujúcou znalecký posudok. Toto tvrdenie však podľa žalobkyne nepreukázal. Žalobkyňa okrem toho nesúhlasila so všeobecnou hodnotou predmetu dražby stanovenou znaleckým posudkom, nakoľko nezodpovedala trhovej cene, proti čomu rovnako vzniesla námietky, a žiadala vyhotovenie posudku iným znalcom. Dňa 03.06.2015 vzniesla námietky aj proti samotnej dražbe, nakoľko výška pohľadávky, ktorá mala byť výťažkom z dražby uspokojená, sa nezhodovala s výškou pohľadávky, ktorá bola žalovanému v 1.rade, ako záložnému veriteľovi postúpená. Pôvodný veriteľ a nový záložný veriteľ (žalovaný v 1.rade) oznámili, že pohľadávka vo výške 123.110,31 € bola postúpená na žalovaného v 1.rade, avšak výška pohľadávky, ktorá mala byť z výťažku dražby uspokojená bola stanovená na hodnotu 163.007,79 €, čo je o 39.897,47 € viac, ako výška postúpenej pohľadávky. Žalovaný v 2.rade následne

listom zo dňa 15.06.2015 zaslal nové ohodnotenie predmetu dražby, znalecký posudok č. 9/2015 vypracovaný znalcom Ing. Ingrid Ščepkovou, avšak tento posudok je skoro identický so znaleckým posudkom č. 55/2015, z dôvodu ktorého žalobkyňa nepovažuje zaslanie nového znaleckého posudku za vysporiadanie sa s jej námietkami. Zároveň namietala, že žalovaný v 2.rade si nesplnil povinnosť zaslať jej zápisnicu o vykonanej dražbe a z toho všetkého žalobkyňa vyvodzuje, že dražba bola vykonaná v rozpore so zákonom, preto je neplatná.

3. V konaní pred súdom prvej inštancie, ako dôkazy označila žalobkyňa žiadosť o zaslanie notárskej zápisnice, oznámenie o výsledku dobrovoľnej dražby, oznámenie o postúpení pohľadávky, oznámenie o začatí výkonu záložného práva, námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby, odpoveď žalovaného v 2.rade. Žiadala zabezpečiť dražobný spis DD20150501.

4. Žalovaná v 3.rade vo svojom písomnom vyjadrení žiadala žalobu zamietnuť, pričom namietala, že v žalobnom návrhu chýba vyjadrenie, v čom skutočne bola žalobkyňa dotknutá na svojich právach. Poukázala na to, že sama žalobkyňa potvrdila, že dňa 28.05.2015 mala možnosť sa oboznámiť so znaleckým posudkom č. 55/2015 a s ním sa aj oboznámila. Žalovaná v 3.rade sa domnieva, že nie každé porušenie zákona spôsobuje neplatnosť dražby a aj v danom prípade prípadné zmeškanie lehoty nespôsobuje neplatnosť dražby. Samotná cena predmetu dražby určená v znaleckom posudku nemá na dražbu žiaden vplyv, preto nemôžu mať na dražbu vplyv akékoľvek námietky žalobkyne voči znaleckému posudku ako takému.

5. Súd prvej inštancie právne posudzoval predmetnú vec s poukazom na § 12 ods. 5, § 21 ods. 2 a 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej Národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“) a § 132 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a žalobu zamietol. Konštatoval, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, keď svoje tvrdenia, že boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, ničím nepreukázala. Súd prvej inštancie ani po pripojení dražobného spisu nezistil také okolnosti, pre ktoré by mohol určiť, že dražba je neplatná. K námietke žalobkyne, že jej nebol zaslaný znalecký posudok v zákonnej lehote, súd prvej inštancie uviedol, že v spore žalovaný preukázal, že dňa 06.05.2015 zaslal úradnú zásielku, ktorá obsahovala aj znalecký posudok č. 55/2015, avšak žalobkyňa zásielky na adrese jej trvalého pobytu nepreberala. Žalovaný v 2.rade predmetný posudok doručoval aj právnenému zástupcovi žalobkyne, ktorý zásielku následne doručil žalobkyne. Súd prvej inštancie zdôraznil, že pokiaľ žalobkyňa nepreberala jej adresované zásielky a s obsahom znaleckého posudku sa neoboznámila v lehote viac, ako 30 dní pred dňom konania dražby, nie je to chybou žalovaného a ani to nie je dôvod na vyslovenie neplatnosti dražby. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/233/2010, kde dovolací súd uviedol, že veriteľ pred procesom dobrovoľnej dražby oznamuje dlžníkovi začiatok výkonu záložného práva a to najmenej 30 dní vopred, pričom porušenie tejto povinnosti veriteľom nie je dôvodom neplatnosti dražby, môže byť však spojené so vznikom zodpovednostného vzťahu za spôsobenú škodu.

6. Rovnako v prípade námietky žalobkyne, že žalovaný v 2.rade sa nevysporiadal s jej námietkami proti ohodnoteniu predmetu dražby, keď síce inicioval vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku, avšak druhý znalecký posudok bol prakticky identický, čo žalobkyňa nepovažovala za vysporiadanie sa s jej námietkami, súd prvej inštancie postup žalovaného nepovažoval za postup v rozpore so zákonom, a nie je to dôvod na vyslovenie neplatnosti dražby. Súd prvej inštancie zdôraznil, že ak by predmetné nehnuteľnosti boli aj ocenené na vyššiu cenu než bola hodnota určená znaleckým posudkom, táto skutočnosť by ešte nezaručila, že by bol predmet dražby vydražený za vyššiu cenu. Rozdiely cien nehnuteľností určených znaleckými posudkami nie sú dôvodom neplatnosti dražby. Predovšetkým preto, že cena predmetu dražby je generovaná na dražbe a cena zistená znalcom je len procesným podkladom dražobníka (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/49/2012).

7. Súd prvej inštancie nevzhliadol dôvod na určenie neplatnosti dražby ani v prípade námietky žalobkyne, že jej pohľadávka voči Tatra banke a.s. predstavovala sumu 123.110,32 €, pričom však pohľadávka žalovaného v 2.rade bola špecifikovaná na sumu 163.007,79 €. Súd prvej inštancie zdôvodnil uvedenú skutočnosť tým, že z výťažku dražby mohli byť uspokojené aj iné pohľadávky, keďže na nehnuteľnostiach viazli aj iné ťarchy.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 CSP v zmysel zásady úspechu a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania žalovaným v 1. až v 3. rade v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 262 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podala žalobkyňa odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1, písm. b) CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1, písm. h) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1, písm. f) CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1, písm. e) CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1, písm. d) CSP). Žalobkyňa v odvolaní konkrétne namieta, že opakovane žiadala, aby ako strana konania bola v konaní vypočutá a mohla uviesť rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k ňou uplatnenému nároku a označiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Do rozhodnutia súdu prvej inštancie jej uvedené nebolo umožnené, pričom svoju neúčast na viacerých pojednávaniach vždy riadne a včas ospravedlnila a to vážnymi zdravotnými dôvodmi brániacimi jej v osobnej účasti na pojednávaní. Aj na poslednom pojednávaní, pri ktorom došlo k vyhláseniu rozhodnutia, bolo predložené potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti a súčasne žiadala aj o odročenie pojednávania. Súd prvej inštancie podľa žalobkyne v rozpore s čl. 6 ods. 1 v spojení s § 195 in fine CSP výsluch strany sporu - žalobkyne nenariadil, čím jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej intenzite, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, skutočnosť ktorá je dôvodom na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa ďalej namieta, že súd prvej inštancie úplne rezignoval na zákonnú povinnosť skúmať namietané porušenia zákona o dobrovoľných dražbách, skutočnosti ktoré podstatným spôsobom ovplyvnili priebeh a výsledok dražby, a to napriek tomu, že tieto rozhodujúce skutočnosti boli žalobkyňou výslovne uvádzané. Súd prvej inštancie ignoroval zákonnú požiadavku odôvodnenia rozhodnutia, a to minimálne v časti vysporiadania sa s námietkou žalobkyne týkajúcou sa vyhotovenia druhého znaleckého posudku a obsahu a času doručovania písomnej odpovede dražobníka vlastníkov, nedoručenia notárskej zápisnice žalobkyne, bezodkladného nezaslania notárskej zápisnice príslušnému Okresnému úradu, katastrálnemu odboru, úhrady pohľadávky žalovaného v 1. rade vo väčšom rozsahu, ako existoval a ďalších skutočností vyplývajúcich z obsahu dražobného spisu. Pokiaľ ide o úhradu pohľadávky žalovaného v 1. rade z výťažku z dražby, v tomto smere súd prvej inštancie len stroho konštatoval, že pohľadávka žalobkyne voči Tatrabanke, a.s. predstavovala sumu vo výške 123.110,32 €, pričom pohľadávka žalovaného v 1. rade bola špecifikovaná na sumu 163.007,79 €. Ako ďalej uviedol súd prvej inštancie, na nehnuteľnostiach viazli aj iné ťarchy, a preto je len logické, že z výťažku dražby mohli byť uspokojované aj iné pohľadávky. Súd prvej inštancie v tom nevidel dôvod na určenie neplatnosti dražby. Ako však súd dospel k tejto „logickej“ úvahe, ktorá je len rýdzo hypotetickou a špekulatívnou, nie je možné podľa názoru žalobkyne z rozhodnutia akokoľvek abstrahovať. Naopak, z dražobného spisu nielenže vyplýva výška pohľadávky navrhovateľa dražby odlišná od uplatňovanej v dražbe, ale aj výška prihlásenej pohľadávky súdneho exekútora Mgr. Makitu, pričom súd tieto listinné dôkazy postupom podľa CSP nevykonal a v rozhodnutí vysporiadanie sa s nimi úplne absentuje. Rovnako z listiny príkaz na úhradu v Tatrabanke zo dňa 18.09.2015 vyplýva, že žalovaný v 2. rade uhradil (dal na úhradu) žalovanému v 1. rade sumu vo výške 193.609,40 €, v popise platby označené ako „uspokojenie pohľadávky z výťažku dražby D D 20150501 Dražobka“. Príkaz na úhradu však podľa žalobkyne nie je žiadnym dôkazom o realizácii platby, to by bol len výpis z účtu. Žalobkyňa uvádza, že do dnešného dňa neexistuje žiaden dôkaz o úhrade ceny dosiahnutej vydražením. Z dražobného spisu nevyplýva jediný listinný dôkaz (výpis z účtu, iné účtovne relevantné podklady a pod.) preukazujúci zaplatenie predmetnej ceny žalovanou v 3. rade. Bez zaplatenia ceny sa dražba pritom považuje za zmarenú (§ 2 písm. j) Zákona o dobrovoľných dražbách). Ani samotné potvrdenie žalovaného v 2. rade o úhrade ceny nie je žiadnym dôkazom o realizácii úhrady na bankový účet dražobníka. Súd prvej inštancie sa s uvedeným vôbec nevysporiadal. K doručovaniu notárskej zápisnice žalobkyňa uvádza, že táto jej doručená nebola, naopak v podaní označenom ako notárska zápisnica, jej bola doručená len obálka, v ktorej bol prázdny papier A4. Táto obálka bola otvorená v prítomnosti viacerých svedkov, ktorí potvrdia účelovosť postupu žalovaného v 2. rade. Podľa právneho názoru žalobkyne je napadnuté rozhodnutie z vyššie uvedených dôvodov predčasné, zmatečné a nepreskúmateľné pre jeho zjavnú arbitrárnosť. Vo vzťahu k dokazovaniu žalobkyňa ďalej vytyka súdu prvej inštancie, že zo zápisníc z pojednávania nevyplýva, že by súd prvej inštancie oboznamoval strany sporu s akýmkoľvek dôkazom, ktorý je

obsahom súdneho spisu a z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zároveň vôbec zrejmé, ktoré dôkazy súd vykonal a ako, ktoré dôkazy nevykonal a prečo, z akých dôkazov vychádzal pri svojom rozhodnutí, ako tieto vyhodnotil jednotlivito i v ich vzájomných súvislostiach. Uvedené závažné pochybenia v postupe a rozhodnutí súdu prvej inštancie predstavujú podľa názoru žalobkyne nesprávny procesný postup, resp. inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobkyňa ďalej poukazuje na skutočnosť, že z obsahu dražobného spisu a ani zo žiadnych listinných dôkazov, ani vyjadrení žiadneho zo žalovaných nevyplýva iná dohoda o úhrade ceny dosiahnutej vydražením (v zmysle § 26 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách). Keďže dražba sa konala dňa 17.06.2015, posledným dňom na úhradu ceny dosiahnutej vydražením bol deň 02.08.2015. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná v 3.rade, ako vydražiteľka neuhradila cenu dosiahnutú vydražením v zákonom stanovenej lehote, t.j. najneskôr dňa 02.08.2015, ale až s omeškaním takmer jedného mesiaca dňa 25.08.2015, čím dražbu zmarila. Bolo tak zákonnou povinnosťou žalovaného v 2.rade vyrozumieť osoby uvedené v § 17 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách o zmarení dražby. V súvislosti s odmenou dražobníka žalobkyňa namietá, že z faktúry žalovaného v 2.rade č. 20150007 zo dňa 02.09.2015 preukázateľne vyplýva, že tento žalovanému v 1.rade fakturoval okrem iného odmenu vo výške 27.000,- € (vrátane DPH). Podľa § 25 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, vlastník predmetu dražby znáša odmenu dražobníka najviac v rozsahu 10 % z výťažku dražby, nie však viac, ako 20 % z výšky pohľadávky. 10% z výťažku dražby predstavuje sumu 22.500,- €. Uvedené predstavuje podľa žalobkyne ďalšie porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách. Ten totiž neumožňuje presiahnuť zákonný limit len z dôvodu, že dražobník je platcom DPH. Odmenu dražobníka nad rozsah 22.500,- € nemala znášať žalobkyňa, ako vlastníčka predmetu dražby. Žalobkyňa rovnako nesúhlasí s výrokom o trovách konania a má za to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nesprávne procesne rozhodol o uložení povinnosti žalobkyňi zaplatiť náhradu trov konania žalovaným, správne však bolo potrebné rozhodnúť v súlade s citovaným zákonným ustanovením o nároku (t.j. o priznaní práva) na náhradu trov konania (nie o povinnosti zaplataenia). Zároveň teda uloženie povinnosti nahradiť trovy konania v plnej výške, keď o samotnej výške sa rozhoduje až následne, je podľa žalobkyne zmätočné pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Žalobkyňa navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 04.05.2017 č. k. 11C/578/2015-423 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a určí, že dobrovoľná dražba č. DD20150501, ktorá sa konala dňa 17.06.2015 o 10:00 na Notárskom úrade JUDr. Ireny Bošanskej, na návrh žalovaného v 1.rade je neplatná a zaviazal žalovaných v 1. až v 3.rade na náhradu trov konania voči žalobkyňi, spoločne a nerozdielne.

10. Žalovaná v 3.rade vo svojom vyjadrení k odvolacím námietkam žalobkyne uviedla, že zo súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že vo väčšine prípadoch, najmä z dôvodov žalobkyne, nebolo možné realizovať pojednávania na súde prvej inštancie, a to viac ako 1 rok, kedy nebolo možné vec prejednať bez zbytočných prieťahov od 10.05.2016 až do 04.05.2017. Všetky dôvody odročenia a nemožnosti vec prejednať bez zbytočných prieťahov sú uvedené v súdnom spise. Pritom pojednávania boli vytyčené aspoň raz v kalendárnom mesiaci. K právu žalobkyne byť vypočutá žalovaná v 3.rade uvádza, že článok 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane práv a ľudských slobôd je potrebné interpretovať ako „právo vyjadriť sa v konaní“ a to nepredpokladá osobnú účasť strany sporu pri každom úkone v konaní, ale priznanie možnosti vyjadriť sa do konania. Žalovaná v 3.rade má zato, že toto právo jej bolo zachované, nakoľko právo vyjadriť sa ku skutočnostiam v konaní je možno realizovať ústne, písomne, priamo stranou sporu alebo prostredníctvom svojho zástupcu. Pritom pri zástupcovi platí, že úkony zástupcu sa považujú za úkony vykonané v mene a na účet zastúpeného a vec je možné prejednať aj bez prítomnosti zastúpeného. Vo vzťahu k právnomu zastúpeniu advokátom sa vyžaduje povinnosť advokáta vykonávať práva a povinnosti na ochranu svojho klienta s odbornou starostlivosťou. Žalovaná v 3.rade uvádza, že od podania žaloby zo dňa 11.09.2015 až do konania posledného pojednávania dňa 04.05.2017 žalobkyňa neuskutočnila žiaden úkon za účelom realizácie svojho práva na vyjadrenie v konaní. Dokonca, ani na pojednávaní zo dňa 04.05.2017 prostredníctvom svojho právneho zástupcu k veci nič nedodala, ani nemala ďalšie návrhy a v konaní sa nevyjadřila. Pritom všetky svoje návrhy mohla urobiť aj predtým na základe písomného vyjadrenia. Okrem iného podľa CSP platí zásada kontradiktórnosti konania a má sa za to, že strany sporu sú povinné preukázať na podporu svojich tvrdení všetky skutočnosti na uplatnenie svojich práv. V tejto súvislosti žalovaná v 3.rade poukazuje na svoje vyjadrenie zo dňa 01.02.2016, podľa ktorého absentuje vyjadrenie žalobkyne, v čom skutočne žalobkyňa bola dotknutá na svojich právach postupom dražby. K námietke žalobkyne, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s rozhodujúcimi argumentmi žalobkyne, žalovaná v 3.rade uvádza, že žalobkyňa síce tvrdila, že boli porušené zákonné ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, ale svoje tvrdenia ničím

nepodložila. Žalovaná v 3.rade má zato, že súd sa vysporiadal s uvedenými tvrdeniami žalobkyne v bode 14 rozsudku, keď konštatoval neunesenie dôkazného bremena. Žalovaná v 3.rade má zato, že súd prvej inštancie svojim rozsudkom iba legitimizoval dôsledky pasivity žalobkyne v konaní. K námietkam žalobkyne vo vzťahu k nedostatočnému dokazovaniu žalovaná v 3.rade uviedla, že podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Žalobkyňa dezinterpretuje vykonávanie dokazovania podľa CSP, ak žiada vykonať dôkazy, ktoré sama nenavrhol. Z postupu žalobkyne nie je zrejmé, čo ďalšie mal súd prvej inštancie vykonať, keď sama žalobkyňa v dôsledku svojej pasivity nič nenavrhol. Dokonca súd prvej inštancie jednoznačne vyzval strany sporu na pojednávaní dňa 04.05.2017, aby sa vyjadrili k dokazovaniu. Žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu ani v tomto prípade, pod hrozbou zákonnej koncentrácie konania, sa nevyjadrila. Podľa názoru žalovanej v 3.rade rovnako námietka žalobkyne o neuhradení ceny dosiahnutej vydražením riadne a včas, ako odvolací dôvod neobstojí, a to vzhľadom na judikovanú definíciu nesprávneho právneho posúdenia, ako aj na skutočnosť, že to žalobkyňa nikdy v priebehu konania na prvej inštancii nerozporovala a nebolo to medzi stranami sporu sporné. Žalovaná v 3.rade ďalej uviedla, že námietka žalobkyne o výške odmeny dražobníka sa netýka vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou v 3.rade. Tento dôvod však môže zakladať zodpovednostný vzťah voči ostatným žalovaným. K rozhodnutiu o trovách konania žalovaná v 3. rade poukazuje, že predpokladom rozhodovania o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP je rozhodnutie o priznaní náhrady trov na základe pomeru úspechu vo veci podľa § 255 ods. 1 CSP. Prvoinštančný súd správne rozhodol najprv podľa § 255 ods. 1 CSP v nadväznosti na pomer úspechu vo veci v prospech žalovaných. Žalovaná v 3.rade navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd odvolanie považoval za nedôvodné, rozsudok Okresného súdu Bratislava III v napádanom rozsahu potvrdil a rozhodol, že žalobkyňa je povinná nahradiť trovy odvolacieho konania žalovaným v plnej výške.

11. Žalovaný v 1.rade považuje odvolanie žalobkyne v celom rozsahu za nedôvodné. Žalobkyňa mala počas konania na súde prvej inštancie dostatočne vytvorený priestor na prezentovanie svojich tvrdení a ich následné dokazovanie. Žalobkyňa je povinná všetky svoje tvrdenia podporiť dôkazným prostriedkom. V tomto konaní sa nepodarilo žalobkyňi uniesť dôkazné bremeno, svoje donekonečna sa opakujúce tvrdenia nepodporila dôkaznými prostriedkami, ktoré by potvrdili ňou prezentované skutočnosti a zakladali aj neplatnosť dobrovoľnej dražby. Predmetné konanie trvalo na prvom stupni takmer 2 roky, žalobkyňa mala dostatočný časový priestor na to, aby sa zúčastnila na niektorom z vytýčených pojednávaní. Žalobkyňa tak neurobila a neustále ospravedlňovala svoju neúčast'. Podľa § 195 ods. 1 CSP navyše výsluch strany nie je povinnosťou súdu, ale oprávnením, ak niektorú skutočnosť nemožno preukázať inak. Žalovaný v 1.rade má za to, že výsluchom žalobkyne by neboli tvrdené iné skutočnosti ako tie, ktoré uvádzali meniaci sa právni zástupcovia žalobkyne. Žalovaný v 1.rade rovnako má za to, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal so všetkými relevantnými argumentmi žalobkyne. Podstatou tohto konania bolo posúdenie platnosti dobrovoľnej dražby - žiadny z argumentov žalobkyne nemal relevanciu na právne posúdenie platnosti dobrovoľnej dražby, lebo ak by sa aj preukázala správnosť tvrdení žalobkyne, nemalo by to žiadny vplyv, a teda ani relevanciu vo vzťahu k platnosti dobrovoľnej dražby. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje žalovaný v 1.rade, aby konajúci súd zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie.

12. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniam žalovaného v 1. a v 3.rade okrem iných skutočností opakovane uviedla, že žiadala súd, aby ako strana konania bola v konaní vypočutá, a mohla uviesť rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k ňou uplatnenému nároku a označiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Jej neúčast' na nariadených pojednávaniach bola vždy spôsobená jej zlým zdravotným stavom. Neúčast' na viacerých pojednávaniach bola pritom vždy riadne a včas ospravedlnená a to vážnymi zdravotnými dôvodmi brániacimi jej v osobnej účasti na pojednávaní. Súd prvej inštancie akceptoval ospravedlnenia z dôvodu pretrvávajúceho zlého zdravotného stavu, a pojednávania priebežne odročoval, s výnimkou posledného pojednávania, na ktorom aj rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom. Podľa názoru žalobkyne aj v prípade posledného pojednávania boli splnené zákonné predpoklady na jeho odročenie, a teda neboli splnené podmienky na rozhodnutie vo veci samej. K tvrdeniam žalovanej v 3.rade o absencii porušenia práva na spravodlivý proces žalobkyňa osobitne akcentuje na jednu zo základných zásad, ktorými sa spravuje civilný proces, a to je zásada priamosti a ústnosti, v súčasnosti výslovne vyjadrená v čl. 13 ods. 1 CSP. Aj napriek tomu, že žalobkyňa bola v konaní zastúpená právnym zástupcom, požadovala, a to aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu, aby ju súd vypočul, pretože to bolo nie len možné, ale aj potrebné. Mala

eminentný záujem viesť súdu priamo ďalšie rozhodujúce skutočnosti majúce podstatný vplyv na výsledok konania. Žalobkyňa opakovane zdôrazňuje, že ani len dôkazy, ktoré boli obsahom súdneho spisu, neboli zákonným spôsobom vykonané. Zo zápisníc z pojednávania nevyplýva, že by súd prvej inštancie čo i len oboznamoval strany sporu s akýmkoľvek listinným dôkazom. Už len táto samotná skutočnosť je v aplikačnej praxi dôvodom na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie.

13. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem,) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 19.06.2019 (§ 378 C.s.p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, ako aj príslušní právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom.

14. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1,2,3 C.s.p.), z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C.s.p.).

15. Rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny, a keďže sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné.

16. V zmysle §21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

17. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že neplatnosť dražby je možné určiť len súdom, za splnenia zákonných podmienok, a to v prípade, ak boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Podmienkou pre takéto rozhodnutie je navyše aj dôkaz o tom, že boli, a teda nielen mohli byť, dotknuté práva osoby, ktorá podala návrh na určenie neplatnosti dražby. Súdom potom určí neplatnosť dražby v prípade, ak porušenie ustanovení tohto zákona bolo takej povahy, že to malo preukázateľný vplyv na vydraženie predmetu dražby a to tak, pokiaľ ide o splnenie predpokladov stanovených zákonom pre vykonanie dražby, ako aj pokiaľ ide o cenu dosiahnutú vydražením. Musí pritom existovať príčinná súvislosť medzi porušením konkrétneho zákonného ustanovenia a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v tejto súvislosti je na žalobcovi. Súdom prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na závere o neunesení dôkazného bremena žalobkyňou o tom, že boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, nakoľko ich žalobkyňa ničím nepreukázala. Súdom pritom vychádzal aj z obsahu dražobného spisu, z ktorého naopak vyplynulo, že dražobník si splnil povinnosti vyplývajúce zo zákona o dobrovoľných dražbách a procesne nepochybil pri realizácii dražby.

18. Odvolací súd k námietke žalobkyne, že jej súd prvej inštancie znemožnil uskutočniť jej patriace procesné práva, keď v konaní na prvej inštancii opakovane žiadala, aby bola ako strana konania vypočutá a mohla uviesť rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k uplatnenému nároku a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čo jej súd prvej inštancie do rozhodnutia vo veci samej neumožnil, v prvom rade uvádza, že výsluch strany sporu v civilnom sporovom konaní je len podporným dôkazom, ktorý má svoje opodstatnenie, ak súd alebo protistrana chce objasniť stranou tvrdené skutočnosti, pokiaľ ich nemožno preukázať inak (§ 195 ods. 1 CSP). Žalobkyňa opakovane ospravedlňovala svoju neúčast' na pojednávaniach, na ktoré bola riadne predvolávaná. V konaní bola procesne zastúpená, a teda žalobkyňa konala prostredníctvom svojho zástupcu. Doručením predvolaní vytvoril súd žalobkyňi náležitú procesnú možnosť zúčastniť sa pojednávania. Pokiaľ žalobkyňa túto možnosť bez náležitého

ospravedlnenia a návrhu na odročenie pojednávania (majúceho zákonom stanovené náležitosti) nevyužila, nemožno súdu prvej inštancie vytkáť, že jej znemožnil účasť na pojednávaní. Žalobkyňa preto nemôže namietat, že v konaní došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie nenariadil jej výsluch, nakoľko je právom strany sporu, aby sa zúčastnila na pojednávaní a vyjadrila sa a uviedla všetky skutočnosti relevantné k predmetu sporu a navrhla dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností, a v prípade, ak tak nemohla urobiť osobne na pojednávaní, mohla sa kedykoľvek vyjadriť písomne ku všetkým skutočnostiam v ktoromkoľvek štádiu konania.

19. K problematike osobného vypočutia strany sporu v civilnom sporovom konaní sa podrobne vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 8/2016, v ktorom svoje právne úvahy podložil závermi vyjadrenými vo viacerých rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva. V predmetnom rozhodnutí najvyšší súd poukázal na to, že ústne a verejné vypočutie predstavuje základný princíp upravený článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Povinnosť uskutočniť verejné vypočutie nie je však absolútna (pozri *Hakansson and Sturesson v. Švédsko*). Môžu byť prípady, v ktorých sa verejné vypočutie nevyžaduje, napríklad ak predmetom konania nie sú záležitosti vierohodnosti, alebo sporné fakty nevyhnutne nevyžadujú vypočutie a súdy môžu spravodlivo, rozumne a dôvodne vec rozhodnúť na základe ústnych alebo písomných vyjadrení sporových strán, či iných dôkazov (porovnaj napríklad *Döry v. Švédsko*, *Pursiheimo v. Fínsko*, *Lundevall v. Švédsko*). Národné súdy môžu pritom zohľadniť požiadavku efektivity a hospodárnosti konania a dospieť k záveru, že opakované vytyčovanie a odročovanie pojednávania sú prekážkou riadneho a včasného skončenia konania (*Schuler-Zgraggen v. Švajčiarsko*). Súd tiež musí zohľadniť, že právo na verejné vypočutie stráca význam vtedy, keď strana sporu nie je zbavená možnosti sa ho zúčastniť, alebo sa môže rozhodnúť sa ho nezúčastniť, pokiaľ je to v súlade s domácim právom (pozri *Yakovlev v. Ruská federácia*). Aj so zreteľom na tieto právne závery odvolací súd v preskúmanom prípade uzatvára, že procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý namietala žalobkyňa v odvolaní, nedošlo k zásahu do jej práva na spravodlivý súdny proces (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/156/2018).

20. Žalobkyňa ďalej uvádzala ako dôvod neplatnosti dražby, že jej nebol zaslaný znalecký posudok v zákonnej lehote a rovnako spochybnila aj znalecké ohodnotenie. V odvolaní namietala, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadala s námietkou žalobkyne týkajúcou sa vyhotovenia druhého znaleckého posudku, obsahu a doručenia písomnej odpovede dražobníka vlastníkovi. Žalobkyňa prvý znalecký posudok, ktorý jej žalovaný v 2.rade - dražobník zaslal v zákonnej lehote, nepreberala na adrese trvalého pobytu, avšak obdržala ho od svojho právneho zástupcu. Namietala jeho správnosť a požadovala vypracovanie nového znaleckého posudku. Žalovaný v 2.rade dal vypracovať druhý znalecký posudok, pri ktorom žalobkyňa opäť namietala, že je prakticky identický, a preto nepovažovala to za vysporiadanie sa s jej námietkami, pričom vytkla tiež nedoručenie odpovede dražobníka v 5-dňovej zákonnej lehote. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňou namietané skutočnosti nie sú dôvodom zneplatnenia dražby. V zmysle § 12 ods. 5 veta druhá zákona o dobrovoľných dražbách dražobník je povinný sa so vznesenými námietkami písomne vysporiadať a najneskôr päť pracovných dní pred konaním dražby zaslať vlastníkovi predmetu dražby písomnú odpoveď. Ak vlastník predmetu dražby žiada vyhotoviť nový znalecký posudok, zabezpečí dražobník znalecký posudok bezodkladne do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti od iného znalca. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nepovažuje postup dražobníka v rozpore so zákonom a nebol to dôvod na vyslovenie neplatnosti dražby. Samotná nespokojnosť žalobkyne s obsahom znaleckého posudku, ohodnotením nehnuteľnosti, ani spôsobom resp. rozsahom, v akom sa vysporiadala dražobník s námietkami proti posudku (postupom ktorým majú byť odstránené nesprávosti pri vyhotovovaní posudku a spresnenie ohodnotenia v novom posudku), ktoré prípadne zohľadní, nemôže byť dôvodom určenia neplatnosti dražby v tomto konaní, lebo vecná správnosť takéhoto posudku, a teda aj výška ohodnotenia predmetu dražby a jej správnosť nemôže byť predmetom skúmania súdu v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Ani prípadný nesprávny znalecký posudok nie je dôvodom neplatnosti dobrovoľnej dražby (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/233/2010). To však nevylučuje, že žalobkyňa by nemala právo na náhradu škody, ktorá by jej prípadne vznikla v dôsledku vadného znaleckého posudku znalca o zistení ceny predmetu dražby. Zakladá to zodpovednosť znalca za škodu spôsobenú v príčinnej súvislosti so zavineným porušením jeho povinnosti pri podaní posudku znalcom. Prípadné závery znalca v znaleckom posudku však nepredstavujú porušenie zákona o dobrovoľných dražbách a nemôžu mať za následok neplatnosť dražby. Žalobkyňa napadla ohodnotenie nehnuteľnosti, na základe znaleckého posudku dražobníka, a

poukázala pritom na znalecký posudok č. 33/2012 vypracovaný znalcom JUDr. Ing. Mariánom Raiterom, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti na 425.000,- €, v porovnaní so znaleckým posudkom dražobníka č. 55/2015 so všeobecnou hodnotou 247.000,- €. Odvolací súd poukazuje na to, že hodnota určená znalcom súži len ako podklad pre dražobníka. Len v teoretickej rovine možno uvažovať o tom, či by dražením bol dosiahnutý vyšší výťažok v prípade, ak by všeobecná hodnota nehnuteľnosti bola stanovená na vyššiu cenu. V danom prípade nehnuteľnosť bola vydražená nakoniec pod vyvolávaciu cenu. Z uvedeného je zrejmé, že cenu vydraženia nie je možné dopredu predvídať alebo očakávať s určitou pravdepodobnosťou, nakoľko sa cena generuje priamo na dražbe a závisí ani nie tak od ceny zistenej znalcom, ktorá tvorí len podklad pre dražobníka, ako skôr od počtu záujemcov na dražbe a reálnom dopyte na trhu po nehnuteľnosti. Už zo samotnej odpovede dražobníka, v ktorej sa vysporiadal s námietkami žalobkyne proti prvému posudku a zaslal nový posudok (s ohodnotením na sumu 246.000,- €; nehnuteľnosť bola vydražená za sumu 222.500,- €), vyplýva, že nad rámec povinnosti vypracovania nového posudku, za účelom náležitej starostlivosti vykonal prieskum trhu s nehnuteľnosťami v mieste draženej nehnuteľnosti, kde taktiež zistil, že predmetnú nehnuteľnosť sa žalobkyni za viac ako dva roky nepodarilo predat' cez realitné kancelárie a ako problém sa javila práve očakávaná cena predaja za 290.000,- €. Konanie žalobkyne, keď ako argument uvádza, že nehnuteľnosť má hodnotu 425.000,- € a sponchybuje znalecké ohodnotenia predkladané dražobníkom, sa javí odvolaciemu súdu ako účelové s cieľom odkladu dražby, nakoľko samotnej žalobkyni musí byť zrejmé, že ak trh nereagoval na ňou nastavenú cenu 290.000,- €, už vôbec nebude reflektovať na cenu, ktorá bude ešte o takmer 50% vyššia. Okrem toho námietka žalobkyne, že dražobník sa nevysporiadal s námietkami včas, a teda 5 pracovných dní pred konaním dražby, nie je opodstatnená podľa názoru odvolacieho súdu. Žalobkyňa napadla prvý posudok a žiadala vyhotoviť nový posudok krátko pred dňom konania dražby, pričom žalovaný v 2.rade sa vysporiadal s námietkami v primeranej lehote, keď až spolu s novým posudkom zaslal vyjadrenie k námietkam, čo sa odvolaciemu súdu javí ako logický postup, nakoľko žalovaný v 2.rade nemohol posúdiť opodstatnenosť námietok skôr, ako mal v rukách nový posudok, ktorého účelom je práve prípadne zohľadniť vlastníkom nehnuteľnosti namietané skutočnosti. Okrem toho odvolací súd rovnako, ako súd prvej inštancie je toho názoru, že porušenie povinnosti zasláť odpoveď na námietky v zákonnej lehote vlastníkovi draženej nehnuteľnosti nie je dôvodom neplatnosti dražby, ale môže byť spojené so vznikom zodpovednostného vzťahu za predpokladu vzniku škody.

21. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nevidel dôvod na určenie neplatnosti dražby v tom, že výška pohľadávky navrhovateľa dražby bola odlišná od výšky pohľadávky uplatňovanej v dražbe, a to isté namietala aj vo vzťahu k prihlásenej pohľadávke súdneho exekútora Mgr. Makitu, k tejto odvolacej námietke je potrebné uviesť, že prípadná nesprávna výška uplatnenej pohľadávky v dražbe nie je porušením ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, skutočnosť, ktorá by v nadväznosti na § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách spôsobovala neplatnosť dražby. Navrhovateľ dražby je v súlade s § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách povinný písomne vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť. Ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, je povinný písomne vyhlásiť aj pravosť a výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. V prípade, ak je dané vyhlásenie navrhovateľa dražby nesprávne, a to sa týka aj nepresne určenej výšky pohľadávky, nespôsobuje to neplatnosť dobrovoľnej dražby, ale zodpovednosť navrhovateľa dražby za škodu, ktorú týmto vyhlásením spôsobí. V rámci konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby však súd neskúma výšku uplatnenej pohľadávky v dražbe. Súd sa zameriava len na preskúmanie procesného postupu dražobníka pri realizácii dobrovoľnej dražby a prípadné porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 156/2009 uviedol, že „ak záložný veriteľ (ako oprávnený navrhovateľ dražby v zmysle § 7 ods. 1 ZDD) splní všetky zákonné predpoklady a písomne vyhlási, a) že predmet dražby je možné dražiť, b) pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú navrhuje výkon záložného práva (§ 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách), nemá - z hľadiska (ne)platnosti dobrovoľnej dražby - právny význam skutočnosť, že v čase navrhnutia alebo vykonania dražby prebieha (resp. nie je skončené) súdne konanie, v ktorom sa záložný veriteľ voči záložnému dlžníkovi domáha uspokojenia pohľadávky zabezpečenej záložným právom, ktoré (záložné právo) zamýšľa záložný veriteľ realizovať v rámci ním navrhovanej dobrovoľnej dražby“. Odhliadnuc od uvedeného odvolací súd k veci dodáva, že žalobkyňa musela mať vedomosť o tom, že záloh zabezpečuje pohľadávky z úverových zmlúv 1-4, ktoré žalovaný v 1.rade ako navrhovateľ dražby nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 04.03.2015. Postúpenie pohľadávok zabezpečených záložným právom bolo žalobkyni oznámené. Žalobkyňa považuje za spornú výšku pohľadávky, ktorú má voči nej žalovaný v 1.rade, nakoľko postúpené boli naňho pohľadávky vo výške 123.110,32 €, avšak pohľadávka, ktorá má byť uspokojená z

výťažku dražby, bola podľa názoru žalobkyne bez náležitej špecifikácie žalovaným v 1.rade stanovená až na hodnotu 163.007,79 €. Je toho názoru, že z prípadného výťažku dražby môže byť uspokojená len tá časť pohľadávky, ktorú nadobudol od postupníka. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný v 1.rade síce špecifikoval sporné pohľadávky v návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby ďalej v úhrne 123.110,32 €, avšak tak isto, ako pri postúpení pohľadávok, aj tu boli pohľadávky vyčíslené ku dňu 20.11.2012, a nakoľko na žalovaného v 1.rade prešli aj všetky práva z úverových zmlúv, využil potenciál pohľadávok a vyčísli ich dňu dražby spolu s príslušenstvom v zákonnej výške. Odvolací súd poukazuje na to, že záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená (§151a Občianskeho zákonníka). Záložné právo sa teda vzťahuje nielen na pohľadávku, ale aj na jej príslušenstvo. Príslušenstvom pohľadávky sú pritom úroky, úroky s omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením (§ 121 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného je nepochybné, že záložné právo sa zo zákona vždy vzťahuje tiež na príslušenstvo pohľadávky (celková výška pohľadávky záložného veriteľa je špecifikovaná na č.l. 207). Dôvodnosť výšky pohľadávok v dražbe však nie je predmetom tohto konania. Žalobkyňa však nemôže argumentovať, že žalovaný v 1.rade nešpecifikoval výšku pohľadávok náležite, keďže musela mať vedomosť o tom, že úvery nespláca viac ako 920 dní, pričom žalovaný v 1.rade jej oznámil presnú špecifikáciu výšky pohľadávok postihnutých výkonom záložného práva, a to listom zo dňa 27.05.2015, kde jej bola na jej podnet vyčíslená pohľadávka a daná možnosť uspokojiť veriteľa ešte pred realizáciou dobrovoľnej dražby.

22. K odvolacej námietke, že žalovaný v 2.rade si nesplnil povinnosť zaslať jej zápisnicu o vykonanej dražbe, odvolací súd uvádza, že žalovaný v 2.rade v konaní tvrdil, že jej predmetnú zápisnicu (č. N 224/2015, Nz 21530/2015) doručil spolu s oznámením o výsledku dobrovoľnej dražby, ktorú zásielku žalobkyňa prevzala dňa 06.07.2015 (č. l. 94). Aj keby sa uvedené nezakladalo na pravde, t.j. že by žalobkyňa nebola spolu s oznámením o výsledku dražby doručovaná aj zápisnica o jej vykonaní, je nesporné, že s jej obsahom sa žalobkyňa mala možnosť oboznámiť zo súdneho spisu (č. l. 121 až 130) v rámci založenia listín dražobného spisu. Tieto jej boli navyše odovzdané i na pojednávaní dňa 10.05.2015. Žalobkyňa tak mohla podanú žalobu počas konania pred súdom prvej inštancie rozširovať o ďalšie prípadné dôvody neplatnosti dražby, ktoré by bolo možné z obsahu tejto zápisnice vyvodiť. Žalobkyňa, napriek vedomosti o obsahu zápisnice o vykonaní dražby, žiadne ďalšie dôvody neplatnosti dražby (než tie, ktoré vymedzila v podanej žalobe) nenamietala. Odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 24 citovaného zákona má skôr technický ráz a upravuje postup dražobníka v súvislosti s vyhotovovaním a zasielaním zápisnice o vykonaní dražby. Zápisnica o vykonaní dražby predstavuje významnú listinu podrobne popisujúcu priebeh dražby uvádzajúcu účastníkov dražby, dátum, miesto a čas vykonania dražby a podrobnosti o najnižšom podaní, cenu dosiahnutú vydražením, námietky proti priebehu dražby a nevyhnutné zákonné poučenia. Takáto zápisnica v prípadnom súdnom konaní o neplatnosť dražby môže predstavovať významný dôkazný materiál. Samotné nedoručenie zápisnice o vykonaní dražby však nebude mať dopad na platnosť dražby, ak bola inak dražba vykonaná v súlade so zákonom.

23. Vo vzťahu k odvolacej námietke, kde žalobkyňa spochybňuje výšku odmeny dražobníka, ktorá podľa tvrdenia žalobkyne prevyšuje zákonný limit, keď si na odmenu započítal dražobník DPH, ako aj k námietke žalobkyne o údajnom neuhradení ceny dosiahnutej vydražením resp. jej oneskorené uhradenie vydražiteľom (čo má zakladať dôvod zmarenia dražby), v čom žalobkyňa rovnako vidí porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa uvedené skutočnosti nerozporovala v konaní na súde prvej inštancie. Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného úroku a procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak s týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ide o tzv. novoty odvolacieho konania, kedy odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou. V danom prípade však nejde o novoty odvolacieho konania, a teda odvolací súd nebude prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité (pokiaľ ide o zmarenie dražby, odvolací súd dodáva, že ide o inštitút odlišný od neplatnosti dražby a takýto nárok nebol predmetom tohto konania).

24. Odvolací súd záverom dodáva, že žalobkyňou namietanými porušeniami zákona o dobrovoľných dražbách, táto nebola dotknutá na svojich právach v takej intenzite, že by odôvodňovali, aby súd vyhlásil dražbu za neplatnú. Predovšetkým nebola verejnosti obmedzená možnosť účasti na dražbe, ani záujem o účasť na dražbe (§ 11) a teda táto prebehla tak, že v nej dosiahnutý výťažok zodpovedá trhovej cene draženej nehnuteľnosti v danom čase a mieste. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods.1, 2 CSP).

25. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

26. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené procesnými stranami na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; žalobkyňa nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že vo veci samej potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešným žalovaným v 1., v 2. a v 3.rade náhradu trov odvolacieho konania priznal v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

28. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 C.s.p. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).